

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ЦЕНТР ПРАВОВОЇ ДУМКИ»,
ВСЕУКРАЇНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «МОЛОДІЖНА ПРАВОЗАХИСНА АГЕНЦІЯ»,
КООРДИНАЦІЙНА РАДА МОЛОДИХ ЮРИСТІВ ПРИ ГОЛОВНОМУ
ТЕРИТОРІАЛЬНОМУ УПРАВЛІННІ ЮСТИЦІЇ У ЧЕРНІГІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Координуюча рада молодих юристів
при ГТУЮ у Чернігівській області

ЦЕНТР ПРАВОВОЇ ДУМКИ

МОЛОДІЖНА ПРАВОЗАХИСНА
АГЕНЦІЯ

«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВОВИХ ТА ГУМАНІТАРНИХ НАУК В СУЧASNІХ УМОВАХ»

VIII МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

м. Чернігів, 20 квітня 2018 р.

ББК 67.400.32

УДК 342

А 23.

А 23 «Актуальні питання правових та гуманітарних наук в сучасних умовах»:
Матеріали VIII Міжнародної науково-практичної конференції (м. Чернігів, Україна, 20 квітня 2018 р.) – Чернігів, 2018. – 72 с.

У збірнику містяться матеріали, подані на VIII Міжнародну науково-практичну конференцію «Актуальні питання правових та гуманітарних наук в сучасних умовах». Для студентів, аспірантів, здобувачів, науковців, інших зацікавлених осіб.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

Погляди авторів, викладені в цьому збірнику, необов'язково відображають позицію організаторів VIII Міжнародної науково-практичної конференції «Актуальні питання правових та гуманітарних наук в сучасних умовах».

ББК 67.400.32

УДК 340

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ПРАВОВІ НАУКИ

НАПРЯМ 3. ЦІВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦІВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Андрійчук А. С. ФІНАНСУВАННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	5
Єфремова І. І. ЦІВІЛЬНО-ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ В СФЕРІ АПК.....	7
Кравченко Б. О. РЕАЛІЗАЦІЯ НЕРУХОМОГО МАЙНА ЧЕРЕЗ ЕЛЕКТРОННІ ТОРГИ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	10
Лагута І. В. ПОРЯДОК СПЛАТИ ВИКОНАВЧОГО ЗБОРУ.....	13
Левченко М. Ю. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРАВА НА ЕВТАНАЗІЮ.....	17
Ломака І. О. ПРАВОВИЙ СТАТУС ПРИВАТНОГО ВИКОНАВЦЯ.....	20
Ніконова Т. В. ВРЕГУЛОВАННЯ СПОРУ ЗА УЧАСТІ СУДДІ ЯК НОВИЙ ПІДХІД ДО ВИРШЕННЯ СПРАВИ.....	23
Носульчак Є. В. ПРАВОВИЙ СТАТУС ВІДДІLU ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ.....	25
Обихвіст Т. Р. ЄДИНІЙ РЕЄСТР БОРЖНИКІВ ЯК ЕЛЕКТРОННА БАЗА ДАНИХ ПРО БОРЖНИКІВ.....	27
Старенок І. П. СПЕЦИФІЧНІ ФУНКЦІЇ ЦІВІЛЬНОГО ПРАВА.....	29
Ящик К. В. СПЕЦИФІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРАВА ДОВІРЧОЇ ВЛАСНОСТІ ЗА ЦІВІЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ.....	31

НАПРЯМ 4. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО; ГОСПОДАРСЬКЕ ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО Педченко С. Г. ІНСТИТУТ ПОХІДНОГО ПОЗОВУ ЯК ОДНА З ФОРМ ЗАХИСТУ ПРАВ МІНОРИТАРНИХ ІНВЕСТОРІВ.....

34

НАПРЯМ 7. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Конотоп Н. Ю. КАТЕГОРІЇ СПРАВ ЯКІ НЕ ВІДНОСЯТЬСЯ ДО ЮРИСДИКЦІЇ АДМІН СУДІВ, КРІМ ТИХ ЯКІ ЗАЗНАЧЕNI В КОДЕКСІ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА.....	38
Педченко С. Г. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРАКТИЦІ РОБОТИ НАУКОВОЇ БІБЛІОТЕКИ НАЦІОНАЛЬНОГО ЮРИДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО.....	41

Таким чином, ми розглянули особливості фінансування виконавчого провадження за Законом України «Про виконавче провадження» та дійшли висновку, що існують деякі відмінності в фінансуванні виконавчого провадження, яке провадиться державною виконавчою службою та приватними виконавцями.

Список використаних джерел

1. Марченко М. Г. Новації виконавчого провадження в Україні / М. Г. Марченко, Є. В. Шматко // Молодий вчений. - 2016. - № 4. - С. 624-628.
2. Закон України «Про виконавче провадження» від 02.06.2016 № 1404-VIII // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 30, ст.542.
3. Про затвердження Порядку використання коштів виконавчого провадження: Кабінет Міністрів України; Постанова, Порядок від 29.04.2004 № 554. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/554-2004-%D0%BF>

Єфремова І. І.

кандидат юридичних наук, доцент

завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін
Білоцерківський національний аграрний університет

М. Біла Церква, Україна

ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВА ВІДПОВІДALНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ДОГОВІРНИХ

ЗОБОВ'ЯЗАНЬ В СФЕРІ АПК

На сучасному етапі розвитку договірних відносин договірна дисципліна, в тому числі і в сфері аграрних відносин набуває принципово нових рис. Вона ґрунтуються не на режимі встановлення державою договірних відносин, а на засадах підприємництва, які передбачають вільний вибір видів діяльності та асортименту продукції залежно від попиту на ринку; пошук надійних партнерів і налагодження з ними взаємовигідних зв'язків; набуття репутації відповідального за своє слово і діло партнера, підтримання і збереження такої репутації; визначення повноважень державних інституцій та їх відповідальності перед суб'єктами підприємництва.

Як і раніше, договірна дисципліна ґрунтуються на закріпленим у правових нормах порядку реалізації договірних відносин, додержання яких гарантується та забезпечується державою в особі її виконавчої, а відтепер – і судової влади. Водночас нині суб'єкт підприємництва має можливість розірвати укладений договір, сплативши контрагентові всі збитки. Такі дії, як свідчить світова практика, треба також кваліфікувати як додержання договірної дисципліни, а не як її порушення, оскільки при цьому шкода відшкодовується відразу.

З урахуванням наведеного є підстави розглядати сучасну договірну дисципліну як усвідомлене підпорядкування сторонами своїх дій сумлінному виконанню взятих на себе за договором зобов'язань, здійснюване з обов'язковим додержанням певних вимог, порядку і правил як під час укладання, так і під час виконання договору з метою збереження ділової (бізнесової) гідності та репутації. Крім того, її треба розглядати як закріплений у правових нормах міжнародних договорів, чинних національних законодавчих та господарських, у тому числі зовнішньоекономічних, договорів, порядок реалізації договірних зобов'язань, додержання яких визнається і гарантується державою та забезпечується судовою владою [1].

Внаслідок порушення договірної дисципліни можливе настання майнової або матеріальної відповідальності.

Майнова відповідальність сторін за порушення договірних зобов'язань являє собою правовідносини, що складаються з приводу порушень договірних зобов'язань і виражаються у несприятливих для винної сторони наслідках, зумовлених реалізацією умов договору про відповідальність, договірних санкцій та санкцій, встановлених чинним законодавством.

Характерною особливістю цієї відповідальності є те, що з одного боку умови договору, а з іншого – норми законів, президентських та інших нормативно-правових актів є «джерелами» визначення підстав настання такої відповідальності та звільнення від неї, обрання виду і розміру штрафних санкцій.

Майнова відповідальність може застосовуватися за порушення договірних відносин у сфері технічного сервісного обслуговування сільськогосподарських підприємств, реалізації сільськогосподарської продукції тощо.

Статтею 623 ЦК України передбачена відповідальність за відшкодування збитків, завданих порушенням зобов'язання. За загальним правилом сторона, яка порушила зобов'язання за договором, мусить відшкодувати іншій стороні завдані їй збитки. Тому відсутність у договорі розділу про відповідальність сторін не звільняє порушника від неї.

Основним договором в сфері аграрних відносин є договір контрактації. За договором контрактації аграрний товаровиробник зобов'язується виростити (виробити) сільськогосподарську продукцію і передати її у власність контрактантові (заготівельникові) або зазначеному ним одержувачеві, а контрактант (одержувач) зобов'язується прийняти цю продукцію і оплатити її за обумовленими цінами.

У разі порушення сторонами своїх обов'язків за договором контрактації настає майнова відповідальність у вигляді неустойки і відшкодування збитків. Так, при невиконанні умов щодо кількості, асортименту, термінів здачі аграрної продукції сільськогосподарські

встановлюється в договірі у відсотковому відношенні до вартості недопоставленої продукції за цінами, обумовленими в договорі.

Неустойка, невипадково, є одним із найпоширеніших видів забезпечення виконання зобов'язання, оскільки, по-перше, підстави стягнення неустойки та її розмір, як правило, визначають самі сторони, а по-друге, для її стягнення немає необхідності доводити наявність збитків, достатньо самого факту порушення договору.

Неустойка може бути встановлена у твердій сумі, у відсотках до суми всього невиконаного зобов'язання або до його частини, у формі додаткового платежу [2].

Важливе значення для забезпечення виконання зобов'язання має диференціація неустойки за способом обрахування, коли при встановленні її розміру сторони враховують ступінь виконання зобов'язання, тривалість договірного правопорушення, учиненого стороною, розмір заподіяних контрагенту збитків.

За своєю правовою природою зобов'язання сплатити неустойку не є самостійним зобов'язанням. Воно залежить від основного договірного зобов'язання, що забезпечується неустойкою. Тому і зобов'язання щодо сплати неустойки – зобов'язання акцесорне.

У договірі контрактації можуть бути передбачені також інші санкції за невиконання або неналежне виконання договірних зобов'язань. Так, відповідно до Закону України «Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань» від 22 листопада 1996 р. у разі прострочення платежу за аграрну продукцію заготівельник сплачує пеню. Порядок розгляду спорів, що виникають з договірних відносин, здійснюються відповідно до Господарського процесуального кодексу України.

Відповідно до Закону України від 22 листопада 1996 року «Про відповідальність за несвоєчасне виконання грошових зобов'язань» в разі прострочення платежу за аграрну продукцію заготівельник сплачує пеню.

Аграрні товаровиробники реалізують сільськогосподарську продукцію на основі і інших договірів. Так, реалізація вирощеної аграрної продукції може здійснюватися за договором купівлі-продажу безпосередньо зі складу аграрного товаровиробника, з поля, з транспортного засобу самим виробником або через власні крамниці, лотки, а також через товарні біржі, торгові доми, продовольчі державні і приватні крамниці тощо. Продукція переробки реалізується аграрними товаровиробниками за договорами поставки.

Законодавство України регламентує реалізацію сільськогосподарської продукції і за договором комісії і шляхом міни.

Наведені форми реалізації продукції аграрними товаровиробниками є законними способами здійснення ними своїх правомочностей щодо вільного розпорядження своєю власністю – сільськогосподарською продукцією та сировиною, у тому числі переробленою

продукцією як власного виробництва, так і придбаною в інших аграрних товаровиробників на законних підставах.

За невиконання або неналежне виконання зобов'язань за договором на реалізацію сільськогосподарської продукції та сировини суб'єкти аграрного підприємництва сторони-виробника також несуть відповідальність у повному обсязі. Крім того, сторони в договорах можуть встановлювати й штрафні санкції (наприклад, за несвоєчасне виконання зобов'язань із забезпечення аграрного товаровиробника тарою, пакувальним матеріалом, за порушення графіка вивезення продукції та сировини, продаж продукції та сировини гіршої якості, ніж це передбачено умовами договору, порушення розрахункової дисципліни тощо).

З метою підвищення відповідальності суб'єктів підприємницької діяльності за виконання договірних зобов'язань Указом Президента України «Про заходи щодо нормалізації платіжної дисципліни в народному господарстві України» (п. 4) встановлено, що боржники-підприємства роздрібної торгівлі (незалежно від форм власності) сплачують на користь виробника сільськогосподарської продукції та продовольства суму заборгованості та пеню в розмірі 1,5 відсотка, а також до місцевого бюджету пеню в розмірі 1,5 відсотка від суми платежу за кожен день його банківського прострочення, якщо більший розмір пені не передбачено угодою сторін.

Майнову відповідальність несуть також суб'єкти аграрного підприємництва і як сторони договору про спільну діяльність.

Список використаних джерел

1. Аграрне право України: Підручник для студентів юридичних спеціальностей вищих закладів освіти / В. М. Гайворонський, В. П. Жушман, В. М. Корніенко та ін.; За ред. В. М. Гайворонського та В. П. Жушмана.– Х.: Право, 2003.– 240 с.
2. Заїка Ю.О. Українське цивільне право. Навч. посіб. – К. Істина, 2005. – 312 с.

Кравченко Б.О.

студент

Полтавський юридичний коледж Національного
юридичного університету імені Ярослава Мудрого
м. Полтава, Україна

РЕАЛІЗАЦІЯ НЕРУХОМОГО МАЙНА ЧЕРЕЗ ЕЛЕКТРОННІ ТОРГИ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Розбудова інформаційного суспільства в Україні вимагає пришвидшення темпів створення національної інформаційної інфраструктури ринку електронних послуг, завдяки чому телекомунікації, апаратно-програмне забезпечення, автоматизовані інформаційні